

[Finansministeren.]

gering; saa vil han dog vel ikke lægge hele Ansvaret for, hvad der udskrives i de enkelte Kommuner . . . (Afbyrdelser). Nej, det kan man ikke . . . over paa Regeringen, for det har Regeringen ikke Ansvar for. Man kan sige, at en hel Del af de Love, der er gennemført, og som vel ogsaa Venstre og Konservative og Retsforbundet har stemt for, har bevirket øgede Udgifter for Kommunerne; men naar der udskrives 800 Mill. Kr. i Stats- og Kommuneskatter, kan man ikke sige, at Regeringen har Ansvaret derfor. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), hvis det engang skulde times ham at blive Minister, hvad jeg nu ikke tror sker, saa længe han er Retsforbundsmand i alt Fald; men hvis det Tilfælde skulde indtræffe, tror jeg ikke, han vilde tage Ansvaret for hele den Skatteudskrivning, der foregaar. (*Christmas Møller*: Det ærede Medlem har været Socialdemokrat) . . . Ja, der skulde han være blevet. Han har engang været en fornuftig Mand i Politik, men han har skejdet ud; det sker jo saa tit, at en eller anden skejer ud.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) vilde hævde, at han i Virkeligheden havde Ret med Hensyn til de 509 Mill. Kr., men kom dog ikke højere end til 468 Mill. Kr. Jeg har i min første Tale nævnt, at naar man trækker de 6 Mill. Kr. Amtsskatter fra, er der udskrevet 428 Mill. Kr. i Skatter og Afgifter til Staten plus 20 Mill. Kr. i Arveafgift paa § 26. Det nytter ikke, at det ærede Medlem vil gøre disse 20 Mill. Kr. til 25 Mill. Kr., for de 5 Mill. Kr. staar paa § 5 og er opført under de 428 Mill. Kr.

Naar det ærede Medlem naar op til det Tal, er det, fordi deri er indbefattet Omsætningsafgiften, Motorafgiften og en Del af Benzinafgiften, men dertil vil jeg sige, at det er jo ikke Statsafgifter, her er Staten Skatteopkræver, men Staten faar ikke Pengene, og det vilde dog være urimeligt at sige, at Staten faar de 509 Mill. Kr., naar man ved en Lov bestemmer, at Staten skal være Opkræver. Det vilde være det samme, som om man i en Kommune, der f. Eks. opkræver 1 Mill. Kr. i kommunale Skatter og 300 000 Kr. i Indkomstskat til Staten, paa Budgettet opførte, at Kommunen udskriver 1 300 000 Kr. i kommunale Skatter. Nej, man maa nu engang dele disse Skatter efter deres Formaal og efter, hvor de gaar hen. Staten faar ikke en rød Øres Fortjeneste heraf.

Saa mente det ærede Medlem, at Ven-

stres Valutaydelsforslag fra 1924 var bedre end det, Regeringen her har fremsat. Det kan jo være en Skønssag, men den Glæde skal jeg ikke fratage det ærede Medlem. Men naar det ærede Medlem synes, at det er urimeligt, at man ikke giver de mindre Skatteydere Lejlighed til at faa disse Statsobligationer, saa forstaar jeg det ikke. Naar man mener, det er en Tvang, der øves her, saa forstaar jeg ikke, at man mener, at det ogsaa skulde paalægges Folk med mindre Indtægter at indbetale til dette Laan. Det tror jeg det ærede Medlem skulde tænke lidt nærmere over.

At jeg ved at sige, at Retsforbundet vilde driste sig til at lade være med at stemme, har gjort det ærede Medlem Uret, beklager jeg. Det ærede Medlem sagde nu, at det kunde meget godt ske, at man vilde stemme imod. Nu vel, saa bærer vi ogsaa det med Anstand.

Saa vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Clausager, der sagde, at de 100 Mill. Kr., der her er Tale om, ikke er Skat og heller ikke er Laan. Ja, saa ved jeg ikke, hvad det er. Det er Penge, der indbetales til Staten og udbetales igen. Det ærede Medlem sagde, at naar en Mand skal sælge sin Obligation, faar han maaske ikke det hele for den. Nej, naar han gaar hen og køber en anden Obligation, faar han maaske heller ikke det hele Beløb, men hvis han kan lade Obligationen ligge, faar han Pengene tilbage til sin Tid, og saa er det altsaa et Laan. For mig kan man kalde det Tvangslaan, om man vil, og lade være, om man vil. Det er ingen Skat, det er et Laan, og det hævdede den daværende Finansminister Neergaard meget stærkt, og dengang kunde der ogsaa blive Tale om, at de Obligationer, der blev udstedt, blev solgt under Parikurs.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, hvorfor jeg havde interesseret mig saa meget for det af den daværende Finansminister fremsatte Forslag om Valutaydelse, og spurgte, om jeg havde stemt for dette Forslag. Dertil maa jeg svare: Nej, det gjorde jeg ikke. Jeg stemte ikke for det af den simple Grund, at det aldrig naaede til Afstemning. Derfor var jeg afskaaret fra at stemme for det. Det kom i Udvalg, og Udvalget afgav Beretning, hvori der staar, at man var ikke blevet færdig med at behandle Forslaget, og det kom ikke frem senere. Men i Princippet var vi fra vor Side ikke imod Forslaget. Vi var imod den Maade, hvorpaa Fordelingen skete, imod, at man gik ned til skattepligtige Indtægter af